

Modernizmi

Foto: Brk-Hojnik Miro

(Fotografija iz najboljše kolekcije na razstavi fotokluba v Naselju)

Še nejasne perspektive

Včasih te oblije rdečica, ko te kolega vpraša: »Sociologijo torej študiraš? — !? Kam pravzaprav pa se boš zaposlil, ko boš doštudiral? Kaj in kje boš delal?« — Trudiš se, da mu odgovoriš. Ponavljaš iste besede kot jih je profesor že tolikokrat ponovil. Na koncu, ko mu zrecitiraš vsa možna področja zaposlitve, podkrepiš svoj optimizem (sebi v uteho) še s tem, da ima sociologija sploh široke perspektive. — Premišljuješ in sam sebi ne verjameš, o čem govoriš.

Mesto in vloga sociologa, ki naj bi jo on odigral v naši družbi, sta v teoretično splošnih črtah že zelo jasno razložena. Nasprotno pa je praktični aspekt tega vprašanja že zelo problematičen.

Nihče ne oporeka, da danes pri nas ne obstaja objektivna družbera potreba po novih strokovnjakih-sociologih. Naša družba je po svoji strukturi in dinamiki resnično socialni laboratorij, ki neprestano poraja nove oblike in vsebine družbenega življenja. Načrtovanje, ki je ena glavnih značilnosti socialistične družbe, ne posega samo v gospodarstvo, ampak se ravno tako ne more izogniti poseganju v družbeno dogajanje.

Med našimi študenti sociologije je vendar čutili rahla črnogleda razmišljanja o njihovi bodoči zaposlitvi. Nihče še vedno nima jasnih predstav, kaj bo delal. Niti študentje — niti štipenditor. Predstave obojih o tem, kaj naj bi sociolog počel, pa so neredko dokaj različne.

Na razpolago še ni nikakih izkušenj o koristnosti sociologov. Praksa je zmeraj skeptično razpoložena v komaj porajajočih se novih poklicih. Ze so oživele diskusije o bodočem delovnem mestu sociologov. Problemi se nizajo. Sociolog v komuni, sociolog v podjetju, sociolog na inštitutu, na šoli — problem ni v tem najti mu širše delovno območje. Problem zaživi, ko je treba temu sociologu najti njemu in njegovemu znanju adekvatno, konkretno delovno mesto. Njegovo delovno mesto je treba precizirati, točno razmejiti od ostalih delovnih mest. Najti mu moramo delovni krog, ki bo lahko zaposloval samo sociologa.

Širših delovnih mest je mnogo. Res, da bo dejavnost bodočega sociologa sila raznovrstna in je ne moremo strpati v

nek ozek kalup, vendar se moramo zavedati, da le prevelika širina gre zmeraj na račun poglobljenosti. S tem pa se še povečujejo težave okrog razmejitev področij, ki si jih lastijo tako sociologi in psihologi, socialni delavci kot »profesionalni politiki«.

Praksa je že dosedaj ustvarjala delovna mesta, ki bi jih morali zasedati sociologi. Le-teh še ni bilo, pa so se na ta delovna mesta »naseljevale« vse mogoče profesije, ki so se ali prekvalificirale ali pa so se nestrokovno šle »sociologe«. — Prve generacije mladih sociologov zato čaka marsikje še težak in mučen boj s to vrsto »divjih« sociologov.

Nočemo zagovarjati neke absolutne samostojnosti sociologov. Družbena problematika je že po naravi taka, da ji en sam tip strokovnjaka ne more biti kos. Teamsko delo je moderni način simboze med strokovnjaki različnih področij. To velja tako za delo v tovarni kot za delo v komuni in na raznih inštitutih. Sociolog se bo moral vključiti v ta način dela, ne da bi pri tem dovoljeval, da bi se kdo drug preveč avtoritativno vtikal v sociološko problematiko tega problema.

Zahteva, da naj sociolog predstavlja figuro kompleksnega, univerzalnega tipa, vsebuje nevarnost, da se ta splošna figura ne bo znašla na nekem konkretnem delovnem mestu. Sociolog, ki bi delal v komuni, bi kaj zlahka utonil v brezlični množici uradništva in ne bi mogel formirati individualnosti svojega poklica. Dejstvo je, da je sedanji učni pro-

gram premalo preštudirana, kako, kje in kdaj bo sociolog lahko to znanje uporabil. Vse kaže, da bodo nove izkušnje, ki jih bo prinesel odhod prvih sociologov v prakso, v mnogočem vplivale na fizionomijo sedanjega učnega programa, ki že kaže celo vrsto Ahilovih pet. Treba bo najti sprejemljiv, ploden kompromis med teoretično razgledanostjo in praktično sposobnostjo, učinkovitostjo sociologov. Nerešeno je še vprašanje prakse, precizirati bo treba tipe sociologov itd.

Jalovo je samo razmišljati o tem, da danes še ni povpraševanja po sociologih. Treba bo tudi z naše strani aktivno in odločno zahtevati od prakse, da se sociologom nudijo delovna mesta, in to taka, ki bodo ustrezala sociologu!

Najbolj kritično obdobje bo brez dvoma čas, ko bodo prvi sociologi iskali stike s prakso. Od njihove iznajdljivosti, od tega, kako se bodo afirmirali na svojih delovnih mestih, bo v marsičem odvisen tudi predznak odnosa, ki ga bo praksa pokazala do prihodnjih generacij sociologov. Če se bo pokazalo, da bo sociolog znal reševati neke konkretne probleme, to je, če bo koristen, tedaj se bo potreba po njem pojavila tudi v željah prakse. Uveljavljanje bodočih sociologov zato v marsičem tesno zavisi od vtisa, ki ga bodo naredile prve generacije. Problem pa se zaplete še s tem, da bodo prav te pionirske generacije najmanj strokovno usposobljene, z najmanj izkušnjami in zato v dosti težjih pogojih, da se uspešno znajdejo...

M. TAVCAR

LETO XIII.
Ljubljana,
10. aprila 1963
Štev. 10

tribuna

LIST ZVEZE ŠTUDENTOV LJUBLJANSKE UNIVERZE

Denar, streha, kruh itd...

Zveza študentov je probleme socialno-ekonomskega položaja študentov postavljala v vrsto svojih prioritarnih političnih nalog. Na tem področju so naši predstavniki v organih samoupravljanja in družbenega upravljanja naših visokošolskih zavodov in ostalih institucij precej storili. Prav od zadovoljive rešitve teh problemov je odvisna tudi izpolnitev osnovne obveze slehernega člana naše organizacije.

Ozrno se tokrat takole »skozi dinar« na življenje naših študentov. Predvsem nas zanimajo podatki o štipendijah, prehrani in stanovanju študentov, o teh temeljnih ekonomskih vprašanjih.

Podatke z univerz v Beogradu, Novem Sadu in Zagrebu so nam priskrbeli kolegi iz tamošnjih študentskih listov, za našo univerzo pa funkcionarji univerzitetnega odbora.

Upadanje štipendij

Štipendiranje velja še vedno za osnovni način materialne pomoči študentom. Prav zato smo toliko bolj občutili spremembe, ki smo jih v začetku tega šolskega leta zasledili pri njihovem podeljevanju.

V vseh štirih univerzitetnih središčih (odkoder smo prejeli podatke) je število štipendij občutno padlo. Še bolj zaskrbljujoče je dejstvo, da je izredno nizko število štipendistov iz prvih letnikov. Vzroki upadanja števila štipendij so v glavnem trije:

➤ Vračevanje nekaterih gospodarskih organizacij in radikalno zmanjšanje štipendijskih fondov Gospodarske organizacije so se v zadnjem času — zaradi slabih izkušenj s štipendisti, ki so po končanem študiju ubajali drugam — teže odločale za podelitev štipendij. Videti pa je, da

(hrana in stanovanje, torej okrog 9.000 dinarjev). Število štipendistov med študenti prvega letnika je zaskrbljujoče nizko (kot v ostalih treh mestih).

Kreditiranje — samo dopolnilo!

Z gotovostjo lahko trdimo, da se sistem kreditiranja še nikjer ni povsem utrdil in pokazal vseh pozitivnih lastnosti. Študentski predstavniki so uspeli dokazati, da je sistem študentskih posojil z odplačevanjem po končanem študiju le sekundarna oblika pomoči skupnosti mladin na visokošolskih zavodih.

➤ V Zagrebu in Ljubljani kreditnih skladov še ni pričakujejo pa, da bodo ustanovljeni do jeseni.

➤ V Novem Sadu že drugo leto delijo posojila kot dodatno stimulativno obliko dajanja pomoči študentom. Višina posojila je določena s pravilnikom, odvisna pa je od premoženjskega stanja prosilca, letnika študija in učnega uspeha. Lani je izkoristilo ta posojila okrog 600 študentov, letos pa je povpraševanje znatno naraslo.

➤ Na beograjski univerzi je v tem šolskem letu za posojilo zaprosilo preko 6.500 študentov; le 37% prosilcev pa je posojilo tudi dobilo. Sklad za posojila znaša 400 milijonov dinarjev, interesiranje pa so zaprosili za preko 800 milijonov, kar kaže, da je kljub štipendijam in drugim oblikam pomoči še vedno veliko število študentov materialno delno ali popolnoma neprekrbljenih.

Povsod premalo domov

Kdor meni, da je vprašanje študentskega bivanja in prehrane v naših univerzitetnih mestih že zadovoljivo rešeno, se moti.

➤ V Beogradu je bilo lanske jeseni v študentske domove srecetih 8.800 študentov, nad 3.000 kandidatov pa je bilo odklonjenih. Teh 8.800 študentov predstavlja le četrtino vseh rednih študentov; četrtina beograjskih študentov je v mesu doma; torej je polovica študentov prepriščena samovoljni zasebnih lastnikov stanovanj. Povprečna naletnina skromno opremljene sobe je 7.000 dinarjev.

Številni študentski domovi nudijo stanovalcem različno udobje. Res je, da je zato ponekod tudi najemina nižja. (Npr. 1.900 dinarjev v barakah na Voždovcu, kjer je v eni sobi po pet študentov, v domu »25. maja« je v sobi po 10—14 stanovalcev in v domu študentk »Vera Blagojević« od 5—10 študentk.)

Problem nastanitve študentov nameravajo rešiti s hitrejšo gradnjo novih in ukinitvijo najslabših domov.

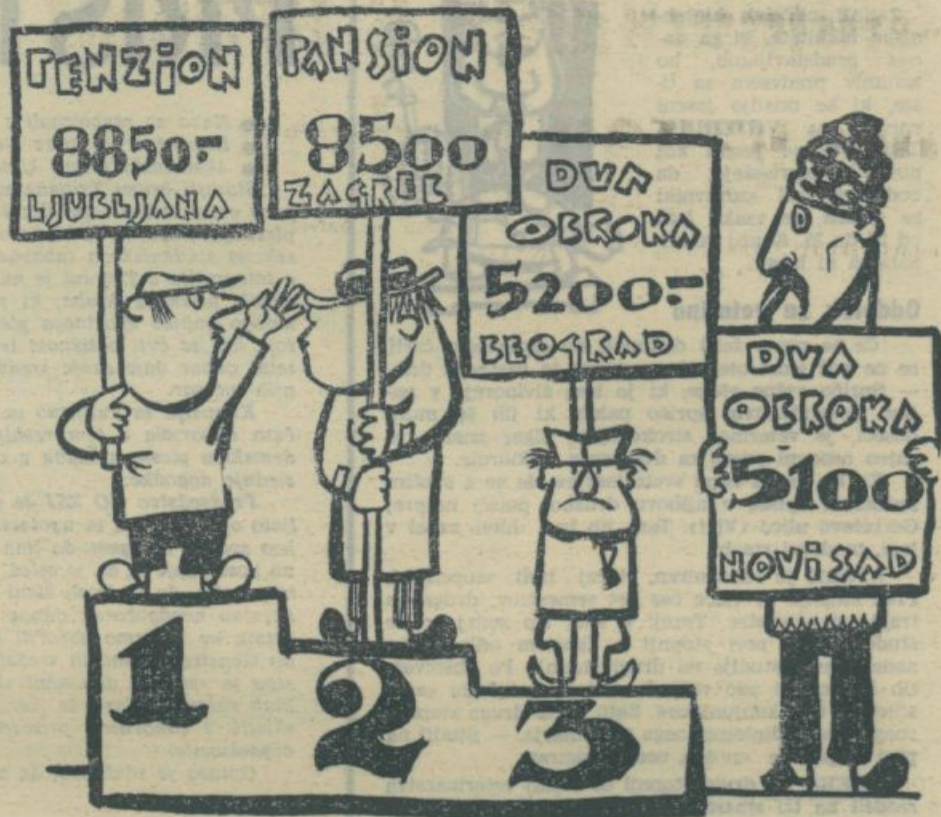
➤ V zagrebških študentskih domovih je prostora za nekaj več kot 4000 študentov. Ti plačajo mesečno okrog 2100 dinarjev najemnine. Skoraj 4.500 študentov živi kot podnajatniki za sobo plačujejo približno 6000 dinarjev.

V novem študentskem naselju ob Savi, ki je v gradnji pa bo prostora za 1500 stanovalcev.

➤ Do lanskega leta so bili štirje študentski domovi študentom v Novem Sadu dovolj. V njih je stanovalo skoraj 1.200 študentov in študentk. Pri gradnji novih domov posvečajo posebno pozornost izgradnji prostorov za učenje in družabnih prostorov. Takim prostorom so se morali v ostalih središčih (zaradi stanovanjske stiske) odpovedovati, da so lahko v njih namestili nove stanovalce.

V Novem Sadu plačujejo študentje v domovih po 2.500 dinarjev mesečno.

➤ Morda že veste, da je v Naselju, Kolegiju, bioku na Gerbićevi cesti in v Orašnu le 2054 postelj za študente, ki so doma izven Ljubljane? Prosilcev je vsako

leto več, zaenkrat pa rešujemo te probleme z vseljevanjem več stanovalcev v en prostor, z vseljevanjem v prostore, ki so bili nekod namenjeni za študij in za razvedrilo.

Koliko zahtevajo privatniki za sobo v Ljubljani, vam je povedala že naša repartiza lanske jeseni. V Naselju plačujejo stanovalci od 2.300 do 2.700 dinarjev, v Kolegiju pa nekaj manj.

Ljubljana na neslavnem prvem mestu

Študentje v vsej Jugoslaviji so morali v lanskem letu preboleti prehod na ekonomske cene v študentskih restavracijah. Na ta način so se cene v teh skoraj povsod povsem izenačile s cenami v ostalih obratih družbene prehrane. Zato so študentske menze izgubile precejšnje število abonementov, kar pa je spet negativno vplivalo (zaradi povečane režije ob nepopolnem izkoriščanju zmogljivosti) na določitev cene prehrani.

Kje študentje najbolj jedo? Na to vprašanje je težko odgovoriti. Najdražja hrana ni vedno najboljša.

Neprijetne posledice prehoda na ekonomske cene skušamo ublažiti s podeljevanjem individualnih subvencij v obliki bonov za menzo. (Na beograjski univerzi pa so zaradi pomanjkanja sredstev tudi to obliko že ukiniteli.)

Menze se ukvarjajo še z raznimi postranskimi dejavnostmi, ki naj zmanjšajo finančno izgubo, vendar velikih uspehov tako niso nikjer dosegli.

➤ Študentje v Beogradu so se večinoma odločili za obrate družbene prehrane. V devetih študentskih menzah je 2.400 mest (računano po opremi), abonementov pa je le dobrih 13.000. Pričakovanja, da se bo kvaliteta uslug in prehrane s prehodom na ekonomske cene izboljšala, se torej niso izpolnila.

V Beogradu plača študent povprečno 5200 dinarjev mesečno za kosilo in večerjo. Če dodamo še 2000 dinarjev za vsakodnevni zajtrk, ugotovimo, da odšteje za hrano beograjski študent le 100 dinarjev več kot njegov novosadski kolega.

➤ Študentje v Zagrebu so na boljšem. Študentska restavracija v Študentskem centru večkrat služi za »razstavni ekspozit« tujim delegacijam. V njej je — za razliko od drugod — študentom dana možnost izbirati kar med štirimi vrstami jedil. Cena: 8.500 mesečno.

➤ V Novem Sadu gradijo novo stu-

denško menzo, ki bo pripravljala okrog 4.500 obrokov dnevno. S tem bo rešeno vprašanje študentske prehrane, ki je bila v 2 restavracijah in nekaterih domovih doslej nezadostna. Najceneje se hranijo novosadski študentje: le 5.100 dinarjev za kosilo in večerjo.

➤ Za Ljubljano ne bomo izgubljali dosti besed. Menzi v Naselju in Kolegiju sta v jugoslovanskem merilu, med študentskimi menzami, na neugodnem prvem mestu — po ceni seveda. O ostalih obratih družbene prehrane bolje, da niti ne govorimo.

Honorarne zaposlitve zavirajo študij

V silni vrug tudi muhe žrel študent pa si pomaga s honorarnimi zaposlitvami. Z zaslužkom pokrije »prekratko« štipendijo ali predoč mesec.

Povsod pa niso študentje enako iznajdljivi. Ponekod so premalo, npr. v Novem Sadu, kjer jim je študentska zadruga zabredla v kriminalne vode. Tudi marsikje drugod nekateri študentje izkoriščajo to »sindikarno« ustanovo, da si ob zanemarjanju študijskih obveznosti pod plaščem študentske organizacije kujajo precejšnje, premalo obdavčene dohodke.

V Zagrebu so študentje zaslužili 317 milijonov dinarjev. Natančnejši podatki: nad 8000 študentov je izgubilo do pet dni študija; do 10 dni — 4240, do 20 dni — 2800 študentov, do 30 dni — 3330 in nad mesec dni — 1100 študentov. Če k temu prištejemo še čakanje na zaposlitev, postane ta časovna obremenitev velikega dela študentov res precejšnja.

Jasno je, da pomeni za take študente opravljanje izpitov enako težko borbo kot pridobivanje materialnih sredstev. Ta problem pa postaja v pogojih štiriletnega študija že težji. Nekateri študentje zato izgubljajo leto, drugi pa morajo študij prekiniti in se stalno zaposliti.

Vemo, da na polju materialnih problemov naših študentov še ni vse tako kot bi si želeli. Popolnoma pa se tudi zavedamo pomoči naše družbe, ki jo že vrsto let daje visokemu šolstvu, posebno še nam, študentom.

Na koncu nanizajmo še nekaj osnovnih smernic za reševanje socialno-ekonomske problematike na naših univerzah.

Nujno je, da ostane štipendiranje še vnaprej osnovna oblika pomoči študentom v času študija. Kljub znatnemu napredku pa je treba še naprej stremeti za doslednim izvajanjem pravilnikov in uveljavljanjem enotnih kriterijev za podeljevanje štipendij. Izboljšati in utrditi je treba evidenco univerzitetnih organov o štipendistih, obenem pa z aktivizacijo klubov štipendistov urediti doslej nezadostno povezavo med štipendisti in štipenditorji.

Kreditiranje naj postane dodatni vir materialne pomoči, ki naj sanira položaj v štipendijskem sistemu. Kreditiranje z odpisi naj bi dajalo prednost socialno šibkim študentom. Del dolga naj bi se odpisal v sorazmerju s študijskim uspehom.

Poiskati je treba nove in hitreje poti za izgradnjo novih študentskih domov. Preko pokrajinskih klubov je potrebno zainteresirati odločilne faktorje.

Le tako in ob podpori vseh zavestnih družbenih sil bomo uspeli rešiti vprašanje materialne narave, ki so doslej vse preveč zaposlovala naše študente in jih odtegovala od njihove prvenstvene naloge — študija.

M. Kopecky

Član Zveze študentov priporoča študentom Sorbonne, da se naj premaknejo z mrtve točke

TEŽAVE NA SORBONNI

Na filozofski fakulteti v Parizu je 70% študentov, ki neredno opravljajo izpite. Eden od glavnih razlogov za takšno stanje je pomanjkanje šolskih prostorov.

Pri profesorju Renoiru, ki predava zgodovino srednjega veka, je vpisanih 527 slušateljev; prostora pa je samo za 220 študentov. Na angleško filologijo je vpisanih 1500 slušateljev, ki se morajo stiskati samo na 200 sedežih. Podobna stvar je na klasični književnosti, zgodovini itd.

Študent, ki pride pol ure pred začetkom predavanj, bo mogoče imel srečo in dobil sedež, tisti pa, ki pride pravo edine težave študentov s Sorbonne, niso edine težave študentov s Sorbonne. Še pred predavanji jih čakajo neskončne vrste za vpis. Mnogo ur izgubijo v študentskih restavracijah, v metrou... Kakor toliko drugih, so tudi Sorbonci nezadovoljni.

Dekan in njegovi »veliki otroci«

Pravimo, da je študent polnoleten, odgovoren, toda kateri profesor razpravlja z njim o organizaciji študija? Kateri član fakultetne uprave se pogovarja s študenti o delu fakultete? Vse je urejeno tako, da imajo študenta za »velikega otroka«, za katerega nekdo skrbi, ker pač sam ne more in ne sme ugovarjati temu, kar se mu naroči. To so pogoji, v katerih delajo sorbonski študenti. Njihove pravice so v glavnem

le na papirju. Če pa se slučajno kdo izmed študentov vmeša in poskuša povedati svoje mnenje, se dekan Eimar čudi ter »očetovsko« poskrbi, da pomiri to radovednost, ki se je pojavila ob nepravem času.

Kaj je z Zvezo študentov?

Zveza študentov, ki je po svojem položaju in zaupanju, ki ga uživa, zelo močna, je prevzela velikopotezno akcijo: formirala je zadrugo za nabavo knjig in skript ter socialni servis. Organizacija je začela zbirati aktiviste, ki bi se borili za nove pogoje življenja in dela na fakulteti. 9. novembra je izbruhnil štrajk. To je bil uspeh. Velika večina študentov ni prišla na predavanja.

Če pa malo pobliže pogledamo ta »ogromni uspeh«, vidimo, da je leta bolj rezultat poslušnosti organizaciji kot pa aktivna zahteva po študentskih pravicah.

Na filozofski fakulteti pa je kljub temu prišlo do nekaterih sprememb, ki so rezultat aktivnosti skupne, katero vodi Antoine Griset, predsednik študentske organizacije. Na tej fakulteti je bilo leta 1960 vpisanih 22000 študentov, leta 1962 že 25000. Kljub nezbežnemu melanholizmu, ki prevzame študente v prvem tromesečju študija, je veliko število študentov prihajalo na predavanja, tako da so amfiteatri še dalje izgledali premajhni. Studentska

organizacija je poskušala najti rešitev: študenti morajo prevzeti nase svoje delo ter se brigati in seznanjati s faktorji, ki nasprotujejo reševanju študentskih problemov.

»Komite za zahteve študentskih pravic«

Prva naloga je bila odkloniti pasivni odnos študentov proti strukturi in fizionomiji univerze. Zaradi tega se je Zveza študentov odločila da »provocira« študente v predavalnicah, da bi jih s tem pripravila do aktivnejšega odnosa do študija.

Prisostvovali smo eni takih »provokacij«. V nabito polnem amfiteatru se je predstavnik Zveze študentov povzpel na podijum ter dejal: »800, vas je, v predavalnici pa je samo 300 prostorov. Zakaj delate v takih razmerah?« Tišina malo začudenih poslušalcev. Govornik nadaljuje: »Prerivate se pri vходу, da bi zavzeli prostor kakega tovariša, ki bo moral stati, v kolikor ne bo vas doletela taka usoda.« Hrup. »Kaj želi od vas Zveza študentov? To, da prevzamete akcijo, s katero lahko končate takšno situacijo. Formirajte nekaj komite za zahtevo študentskih pravic, ki bo stopil v stik s profesorji in organiziral protestni miting na dvorišču po koncu predavanja...« Sledi živahno razpoloženje.

Na koncu se je le formiralo telo, s katerim so Sorbonci zahtevali svoje pravice. Nastali so komiteji za zahtevo pravic. Študenti so primorali profesorje, da so izšli iz okvira svojih navad. Nekega petka popoldne so študenti iz štirih predavalnic manifestirali na dvorišču Sorbonne. Zveza študentov je s svoje strani podprla manifestacijo z lepki in fotografijami, ki so jih nosili študentje. Celo profesor Ford, ki predava angleško filologijo, je pripeljal svoje študente pred predavalnico in predaval preko 300 slušateljem, ki so sedeli na tleh po hodniku. Po tej kampanji, ki je trajala 15 dni, je 6. decembra več kot 5000 študentov manifestiralo po pariških ulicah. Z njimi je bilo tudi preko 50 profesorjev.

Kaj žele študentje?

Kakšen cilj imajo te vsakodnevne peticije, pritožbe, pritožbe, manifestacije, razpravljanja s profesorji, pritisk na dekana? Študenti ne žele samo več prostora, ne samo boljše poslovanje administracije; študenti, katerih aktualna kampanja je zelo močna, zahtevajo danes, da Zveza sodeluje tudi v upravi fakultet. Zahtevajo, da ne sodeluje samo v organizaciji racionalne uporabe prostorov, pač pa tudi v reformi študija, ki je zastarel in ni prilagojen novim pogojem.

Tako se na Sorbonni pojavlja nova oblika študentske aktivnosti. Študenti delajo, se borijo s problemi ter tako sami ustvarjajo realne perspektive dela in uspeha.

Po »Claretex« Branko Radošević

TELEGRAMI

Martinik

Te dni so kolonialne oblasti v Martiniku aretirale tri študente, voditelje Nacionalne unije študentov Martinika. Predsednika Unije so zadržali v zaporu 48 ur, nato pa ga pregnali iz Martinika. Ostala dva študenta so zadržali v zaporu, ju izpraševali in mučili.

Nacionalna unija študentov Martinika je zaradi tega incidenta intervenirala pri Mednarodni zvezi študentov ter apelirala na solidarnost študentov vsega sveta.

Sovjetska zveza

V sovjetskih tehniških šolah so uvedli nov učni predmet — umetniško izobraževanje. Pri tem predmetu nameravajo spoznavati študente s sovjetsko in svetovno literaturo, z osnovami arhitekture, glasbe in slikarstva. V programu predmeta so tudi diskusije z znanimi gledališkimi delavci, glasbeniki in filmskimi delavci.

Nemčija

Na 16 univerzah v Zvezni republiki Nemčiji v Zahodnem Berlinu obstaja 11 »Nemško-izraelskih študentskih skupin«, ki so si zadale nalogo vzpostaviti osebne stike med Nemci in Izraelci.

Anglija

Šestnajst poljskih študentov je v akademskem letu 1962/63. dobilo štipendije British Councila za desetmesečni študij na angleških univerzah. Ostalih 30 študentov iz Poljske, ki študirajo na angleških univerzah in inštitutih, pa ima štipendije poljske akademije za znanost in od raznih drugih internacionalnih organizacij.

Nizozemska

Pravna fakulteta univerze v Leidenu in columbijska univerza iz New Yorka bosta v juliju organizirali letni seminar ameriškega prava. Seminarja se bo lahko udeležilo le omejeno število udeležencev iz evropskih držav. Predavanja bodo organizirana po ameriškem načinu, predavalo pa bo pet docentov columbijske univerze. Univerza v Leidenu je dala v ta namen na razpolago določeno število štipendij za udeležence tega letnega seminarja.

Opozicija študentov

Oktober, ko je bil objavljen načrt zakona o univerzitetni kontroli, je prišlo do velikega študentskega gibanja na široki nacionalni bazi v organizaciji Nacionalne unije študentov Japonske — ZENKAKUREN. Cilj zakona je ustvarjenje pregleda nad avtonomijo univerz, kar pomeni direktno mešanje države v delo univerz, s tem pa preprečitev aktivnosti študentskih gibanj, svobode profesorjev in univerzitetnih oseb. Po tem zakonu se izberejo rektorji, ki so v stalni kontroli ministrstva za prosveto ter imajo vsa pooblastila, da kontrolirajo profesorje in študente. Vlada pojasnjuje ta zakon s tem, češ da ne more dopustiti, da bi bila univerza tista, ki naj bi pripravila revolucijo. Borba proti zakonu je našla enak odmev na vseh univerzah v državi; v organizaciji Nacionalne unije študentov Japonske so na podlagi mnogih živahnih diskusij odločili, da zavzamejo študentje ter univerzitetni profesorji skupno stališče. Glavna stavka je bila 30. novembra lani. Udeležilo se je čez 30.000 študentov s 30 univerz. Študentje so zapustili predavanja ter skupaj odšli na ulične demonstracije. Prišlo je do konflikta med policijo in študenti, kjer so bili mnogi aretirani.

Evropsko študentsko konferenco solidarnosti pripravljajo

Borba študentov Španije in Portugalske za demokracijo v njihovih državah je borba za svobodne ter normalne pogoje študija in je že od nekdanje ušivala simpatije ter občudovanja med vsemi študentskimi organizacijami, saj so pogoji, v katerih delajo španski ter portugalski študenti, vsem tako že predobro znani. Lansko leto se je položaj španskih ter portugalskih študentov še poslabšal, saj so organizirali stavke delavcev. Vse akcije vlade, ki vedno bolj kratio svobodo študentov, so odraz nazadnjaškega stališča v teh državah. Vendar so tuje študentske zveze solidarno priskočile na pomoč s tem, da organizirajo evropsko študentsko konferenco solidarnosti. Skupna akcija vseh nacionalnih študentskih organizacij Evrope je postala neobhodno potrebna. Mnoge diskusije so preteklo leto v petih evropskih študentskih nacionalnih unijah formirale pripravljalni odbor za to konferenco. Prvi sestanek pripravljalnega odbora je bil 7., 8. in 9. januarja v Parizu. Pripravljalni odbor sestavljajo nacionalne unije študentov Francije, Nemčije, Italije, Romunije in Poljske. Na tem sestanku so prisostvovali tudi predstavniki CONEC in MSS. Poljaki se tega sestanka niso mogli udeležiti, vendar so zavzeli isto

stališče kot udeleženci sestanka, to je odločili so se za organizacijo konferenco solidarnosti. Sestanek je bil organizacijskega značaja, pogovori so potekali predvsem o datumu in mestu konference. Predlagali so, naj bi konferenca bila 11. in 12. maja v Parizu, to pa zaradi neposrednega seznanjanja mednarodnega študentskega sveta, manifestiranja materialne in moralne solidarnosti z borbo študentov Španije in Portugalske ter osnovanja stalnega telesa solidarnosti.

Vabila na konferenco bodo poslali vsem nacionalnim študentskim organizacijam Evrope, ki s simpatijami gledajo na borbo španskih ter portugalskih študentov, ter vsem ostalim, ki se želijo pridružiti tej akciji.

Pripravljalni odbor konference solidarnosti z borbo španskih ter portugalskih študentov prosi vse nacionalne študentske unije Evrope, da bi se kar najbolje pripravili za to konferenco, ter sproti obveščajo študente o poteku konference. S tem bo materialni uspeh ter njen uspešen konec zagotovljen. Namen tega poziva je, obvestiti študente ter njihove študentske organizacije o konferenci solidarnosti z borbo študentov Španije in Portugalske.

POST SCRIPTUM O PROBLEMU VEČERNE FILMSKE ŠOLE

Pred časom je Tribuna objavila članek o večerni filmski šoli. Ker je problem zanimiv, zasluži, da ga obravnavamo tudi z druge strani.

18. marca je ljudska skupščina Slovenije izdala zakon o akademiji za gledališče, radio, film in televizijo (to je nov uradni naziv dosežanje akademije za igralsko umetnost v Ljubljani). S tem smo dobili v Sloveniji šolo, ki bo šolala ustvarjalne kadre za področje gledališča, radia, filma in televizije ter kadre za potrebe estetske vzgoje za omenjena področja. Čeprav obstajata gledališki akademiji tudi v Zagrebu in Beogradu, je vendarle ljubljanska akademija prva tovrstna visoka šola v Jugoslaviji, ki je svoj program zastavila dokaj široko in kar je predvsem pomembno, ni ga omejila le na šolanje ustvarjalnih kadrov, temveč je svoje naloge zajela širše: v svoj program je vključila tudi šolanje prepotrebnih kadrov za potrebe estetske vzgoje. S tem so postale brezpredmetne trditve, da akademija po svojem namenu šola le ustvarjalne poklice in nam je zato potrebna še ena šola za šolanje kadrov za potrebe estetske vzgoje. 2. člen statuta akademije za gledališče, radio, film in televizijo se namreč glasi:

Akademija ima te naloge:

1. Vzgoja strokovnjake z izobrazbo visoke in specialistične stopnje za umetniško, strokovno in znanstveno delo na področju svojih strok. (gledališče, radio, film, televizija — opomba pisca).

2. VZGAJA ZA SPLOSNO IZOBRAZEVANJE IN STROKOVNE SOLE PEDAGOGE Z VISJO IN VISOKO IZOBRAZBO ZA ESTETSKO VZGOJO IZ PODROČIJ AKADEMIJE.

3. Skrbi za znanstveni in učni naraščaj na akademiji.

4. Skrbi za nadaljnje izpopolnjevanje strokovnjakov in ZA IZOBRAZBO NEPOKLICNIH DELAVCEV NA PODROČJU GLEDALIŠČA, RADIA, FILMA IN TV. (Ta točka je važna predvsem za filmske delavce, uslužbenke RTV in gledališč, ki so v poklicu, a nimajo za to ustrezne izobrazbe — opomba pisca).

5. Vzgoja študente v zavedne člane socialistične skupnosti.

6. Organizira in razvija znanstveno-raziskovalno delo na področju svojih strok.

7. S svojim delom in v sodelovanju z umetniškimi, znanstvenimi, pedagoškimi in drugimi društvenimi ustanovami in organizacijami v državi in tujini pospešuje umetniško, znanstveno in PEDAGOSKO DEJAVNOST in podpira s tem kulturni in splošni razvoj družbe.

8. Sodeluje pri delu za splošno izobrazbo državljanov.

Tako torej 2. člen; 3. člen statuta akademije pa navaja:

Akademija uresničuje svoje naloge tako, da:

1. Z rednim poukom uvaja študente v metode umetniškega ustvarjanja in znanstvenega raziskovanja.

2. Organizira študijske interne nastope in javne gledališke predstave, večere umetniške besede, nastope v radiu in televiziji in snemanje študijskih filmov.

3. ORGANIZIRA REDNI POUK ESTETSKIH PREDMETOV NA PODROČJU SVOJIH STROK ZA BODOČE PEDAGOGE NA SPLOSNO IZOBRAZEVANJE IN STROKOVNIH SOLAH IN ZA STROKOVNE DELAVCE NA KULTURNO-PROSVETNEM PODROČJU.

4. Prijeja tečaje in seminarje: za izredni študij, ZA PROSVETNE DELAVCE, KI SO ŽE V POKLICU IN SE ZELE USPOSOBITI ZA POUK ESTETKSE VZGOJE, za osebe, za katere velja posebni izpitni red, ZA DOPOLNILNO IZOBRAZBO STROKOVNJAKOV, KI DELAJO V UMETNISKIH POKLICIH IN NEPOKLICNIH DELAVCEV NA PODROČJU GLEDALIŠČA, RADIA, FILMA IN TELEVIZIJE. (Vsa podčrtana mesta, ki so pomembna za estetsko vzgojo ali za dopolnilno šolanje tistih, ki delajo v omenjenih strokah, a za to nimajo ustrezne izobrazbe, je podčrtal pisec.)

Statut akademije torej zagotavlja, da bo akademija šolala ustvarjalne in tako imenovane reproduktivne kadre za umetniška področja, ki jih zajema njen delokrog. V tem primeru postaja vprašanje formiranja večerne filmske šole nepomembno, saj bi njena ustanovitev pomenila udu-

bliranje, ker imamo še eno tovrstno šolo, ki lahko v celoti zadovolji slovenske potrebe po predavateljih estetske vzgoje. Če k temu dodamo potrebo po prostoru,

predvajanico filmov, knjižnico, arhiv, skrajša vse elemente, ki so potrebni za normalen pouk in s katerimi akademija razpolaga, potem lahko ugotovimo, da je

ANTIGONA NA CELOVŠKEM ODRU

Slovenska beseda na Koroškem

O prizadevanjih mladih slovenskih Korošcev onstran Karavank smo v našem listu že poročali. Ugotovili smo presenetljivo požrtvovalnost mladih kulturnih delavcev, ki si prizadevajo ohraniti in popelemeniti slovensko besedo na Koroškem in s svojo dejavnostjo prispevati h kulturni rasti Slovencev. Ce zopet pišemo o njih, je to zato, da zabeležimo njihov novi nastop pred slovenskim občinstvom v Celovcu, kjer so pred dnevi z odra posredovali slovensko besedo. To je dogodek, mimo katerega ne moremo brez komentarja oziroma poudarka: posebno se zato, ker je bilo pred leti videti, da je slovenska beseda na koroških odrih utihnila in zamrla. Ce govorimo o mladih koroških kulturnikih, ki so se začeli zbirati sprva okoli prve slovenske literarne revije na Koroškem in katerih dejavnost je prerasla okvire revije (recitatorski krožek, dramska in likovna sekcija), predvsem ne moremo mimo njihovega navdušenja za delo in velike volje, s katero so premagali začetniške težave in postali resen kulturni faktor na Koroškem, ki se zaveda svoje odgovornosti in poslanstva.

10. marca so v prostorih nemškega komornega gledališča v Celovcu uprizorili Smoletovo Antigono. Odr Mladje, kot se imenuje skupina, je delo začel študirati v začetku oktobra, hkrati pa so pripravljali literarni večer, ki so realizirali v

domu glasbe, v modri dvorani (reprezentativna dvorana v Celovcu). Literarni večer, ki ga je pripravil odr Mladje, je bil nekak uvod v Antigono. 28. februarja, nekaj dni pred premiero Antigone, so slovenski recitatorji na Koroškem brali odlomke iz Sofoklejeve Antigone, izvlečke iz Anouilhove Antigone in Mellove drame Die Sieben gegen Theben z namenom, da bi lahko gledalci ob Smoletovi Antigoni že bili spoznani s problematiko te teme. To je bil prvi poskus takega večera, zato je razumljivo, da se ga ni udeležilo večje število gledalcev. Je pa vsekakor izviren poskus in prizadevanje, čimbolj se poglobiti v problematiko neke drame, ki se pojavi na odru.

Premiera Antigone v režiji E. Prunča je bila uspešna. Mladi režiser je ob tej priložnosti povedal:

»Predvsem moramo pri uprizoritvi upoštevati, da so igralci amaterji, mladi, hkrati pa moram opozoriti na vrsto tehničnih težav, ki so spremljale naše delo. Vendar menim, da smo z uprizoritvijo pridobili na svojo stran starejšo generacijo, ki je bila do našega dela ob lanski uprizoritvi drame B. Kostanka Mrtvo oznanilo skeptična. Uprizoritev samo je kritika pohvalila, hkrati pa nekateri menijo, da ne bi smeli začenjati z uprizorjenjem tako zahtevnega dela. Sicer pa menim, da je važno, da so gledalci Antigono doživljali, čeprav je preprosti gledalec ni razu-

za skupnost, kakor tudi za posameznika, veliko ceneje in bolj smotrno, če se vsa prizadevanja za pouk estetske vzgoje na področju filma, televizije, radia in gledališča skoncentrirajo na enem mestu, kot pa da drobimo sredstva in kadre, pri tem pa dosežemo enak ali pa celo slabši učinek.

Pri nas se pogosto pojavlja slabost, da včasih prenačljeno in nepremišljeno reagiramo, pogosto v lastno škodo. Ce ena ustanova ne izpolnjuje v celoti svojih nalog, ni treba takoj poleg nje ustanoviti enako ustanovo z istim namenom. Dve enaki ustanovi bosta v takem slučaju povzročali dvakrat večje probleme in na koncu bodo odgovorni možje pričeli razmišljati o njihovi integraciji. Mar bi o tem ne mogli razmisliti že sedaj? Ne o integraciji ustanov, saj je ena šola pri tem, da jo ustanovijo, temveč o integraciji nalog, zahtev, problemov, učnih moči in materialnih sredstev. In navsezadnje: smo mar na kritiko pozabili? Ce ena ustanova ne izpolnjuje nalog, ki jih predvideva zakon oziroma njen statut, so odprte še vse možnosti objektivne in konstruktivne kritike, ki naj pokaže slabosti in jih pomaga odpraviti. Nekaj kritičnih besed, povedanih ali napisanih, lahko hitreje, bolje in predvsem učinkoviteje pomaga k rešitvi problema kot pa razmišljanje o tem, da bi formirali še eno ustanovo z isjim namenom.

Tisti, ki jim je estetska vzgoja pri srcu, bi storili bolj smotrno potezo, če bi se skupno z akademijo lotili omenjenega problema in šole potem, ko bi akademija odklonila svoje sodelovanje (kar se verjetno ne bi zgodilo!), bi lahko kritizirali omenjeno visoko šolo ter razmišljali o tem, kako odpraviti vrzeli na področju šolanja kadrov za estetsko vzgojo. Namen teh vrstic je pojasniti javnosti naloge akademije, ki so zajete v ustreznih točkah njenega statuta. Najpomembnejše točke so tudi citirane. S tem bodo verjetno odpravljena nesoglasja, ki izvirajo iz nepoučenosti in zadevajo naloge akademije, ki (kot je že omenjeno) šola ustvarjalne kadre, po svojem statutu je pa dolžna šolati tudi reproduktivne.

18. marca je ljudska skupščina Slovenije potrdila zakon o akademiji za gledališče, radio, film in televizijo. Do jeseni ni več daleč, čeprav se je pomlad šole začela. Mar bi ne kazalo pred koncem tekočega šolskega leta sklicati na posvet vse zainteresirane faktorje ter koordinirati prizadevanja za pouk estetske vzgoje? V tem primeru bi se lahko jeseni pouk že pričel in s tem bi bila odpravljena še ena vrzel v našem šolstvu in naši kulturi sploh. —nlč

mel. Vendar je kljub temu v tem uspeh. Našemu gledalcu smo okazali moderno dramo in ga navajali nanjo. Tako bo v prihodnje morda z manjšimi težavami spremljal druga dela novejšega porekla... Obisk na premieri Antigone je bil dokaj dober, zanimanje za predstavo živahno.

»V kateri smeri boste nadaljevali s svojo dejavnostjo?»

»Sedaj domo igrali lažjo kmečko dramo Mati Tereza, za radio Celovec pa bomo pripravili še nekaj izvedb radijskih iger. Pred dnevi smo izvedli eno in dobili ponudbo za izvajanje še nekaterih.»

Te dni izide peta številka literarnega glasila Mladje. V njem sodelujejo mladi koroški literati, pesniki, dramatik in prozaisti. Ta številka bo obsegala okoli sto strani tekstov z likovnimi prilogami, izšla pa bo v 800 izvodih. Posebnost pete številke Mladje je v tem, da se dodajo tokrat prvič s svojimi imeni predstavili mladi pisci, ki so do sedaj pisali pod psevdonimi.

Zanimivost dela mladih je v tem, da za svoje kulturniško delo ne prejemajo nikakih honorarjev, njihovo delo bazira na amaterski osnovi.

Kulturniške skupine, ki so do sedaj delovale okoli revije Mladje pod okriljem raznih organizacij, se bodo v kratkem združile v klub Mladje.

Peter Breščak

POPEVKA, MEDNARODNI UGLED IN ŽIRIJA JRT

Že dalj časa se piše in govori, da v jugoslovanskem zabavno-glasbenem življenju ni vse v najlepšem redu. Letošnje tekmovanje za najboljšo popevko Evrope v okviru Evrovizije je to domnevo potrdilo. Jugoslovanska zabavna glasba, ki jo je na tem prestižnem tekmovanju zastopala pesem Maria Nardella - Brodovi, je po oceni mednarodnih žirij na izpitu za kvalitetno popevko enoglasno padla. In to popolnoma zaslužno. Jugoslavija je od šestnajstih držav udeleženk zasedla 13. mesto - predpredzadnje mesto. Še tiste točke, dobljene od Španije, imajo sumljivo vrednost, ker sta se jugoslovanska in španska žirija očitno držali pregovora: jaz tebi - ti meni. Torej popoln poraz, v mednarodni areni pred menda 70 milijoni televizijskih igralcev.

Morda ta stvar ne bi bila tako boleča, če bi nastopili v mednarodni konkurenci prvič, ali pa če doma ne bi bilo dovolj širokega zaledja in izbire. Pa ni tako. Pri nas rastejo popevkarski festivali kot gobe po dežju, radio in televizija stalno vzpodbujata nove domače popevke. Ravno na dveh preteklih evrovizijskih tekmovanjih smo dosegli zelo lepe mednarodne uspehe, saj so Privškove skladbe dosegle osmo in lani že zavidljivo peto mesto. Kako je potem letos prišlo do tako globokega padca na evropski kvalitetni lestvici?

Na vprašanje se verjetno ne da po-

polnoma točno odgovoriti, vendar nedvomno leži glavna odgovornost in krivda v sistemu izbora najboljših popevke, oziroma v še zmeraj anonimni strokovni žiriji jugoslovanske radiotelevizije. Letos je ta anonimna strokovna žirija izbrala od 400 (!) skladb ravno tako, ki se je izkazala kot popolnoma napačno ocenjena. Lani je bilo ocenjevanje drugačno, lahko rečemo bolj javno in ne tako skrivnostno. Posamezni televizijski centri so v javni oddaji vsako popevko, ki je prišla v ožji izbor, točkovali; pokazalo se je, da je tak sistem primernejši in da imajo

take žirije boljši okus in bolj odločne kriterije kot pa letošnja. Lansko leto doseženo peto mesto to dokazuje.

Očitno je, da so letos odgovorni ljudje pri televiziji mislili, da je boljša samo ena žirija. Vsekakor pa se niso držali stare ljudske modrosti, da več glav več ve, pa tudi princip javnosti, ki v naši družbi zmeraj bolj prodira, so preprosto ignorirali. Ta žirija je tudi pokazala, da so njeni kriteriji zlasti upoštevali renome skladatelja in ime interpretatorja, ne pa kvalitete melodije. Kako bi sicer bila izbrana ali - boljše rečeno - določena nemo- derna vrsta popevke s preživelim deklamatorskim začetkom in koncem.

Obstaja mnenje, da je glavni vzrok teh spodrsnjajev v čudnih neprirodnih in nevzdržljivih pojmovanjih teh glasbenih sodnikov o naši zabavni glasbi, v kolikor se ne vprašamo, če ti sodniki sploh imajo kakšno pojmovanje. Kaže, da tako mnenje drži, saj se do sedaj še ni pojavila neka dokumentirana, strokovna in podpisana obrazložitev tozadevne odločitve žirije.

INDUSTRIJSKI BIRO

podjetje za izgradnjo industrijskih objektov iz Ljubljane, Parmova 33, prevzema v izvedbo inženiringe, ki obsegajo izdelavo tehnične dokumentacije, nadzor in vodstvo nad gradbenimi in montažnimi deli, organizacijo dobave opreme ter preizkus izpolnitve jamstva dobaviteljev, vodstvo nad poskusnim zagonom in nad pričetkom rednega obratovanja objekta ter skrb za pričetek kadrov investitorjev.

Enkrat smo se že osramotili s televizijskim nastopom v Vzhodni Nemčiji, zdaj pa še v Londonu. S takimi nastopi mimogrede zapravljamo svoj ne tako lahko doseženi mednarodni ugled na področju zabavne glasbe. Prvo smo ga zapravili na Vzhodu, sedaj pa na Zahodu in Severu. Nekateri hudomušneži pravijo, da še ni vse izgubljeno, saj obstaja še ena stran neba. Verjetno res še ni vse izgubljeno, ampak daleč od tega nismo, posebno če se bodo še nadalje tako odgovorne odločitve sprejemale na tako neodgovoren način. Navsezadnje tudi takle naš interni izbor (nagrada za izbrano popevko 150.000 dinarjev) in sodelovanje na tekmovanju ni zastoj. Jugoslovanska televizija pa verjetno še ni tako daleč, da bi si lahko privoščila plačevanje blamaž pred mednarodno publiko z družbenim denarjem. Ali pa morda je?

M. Vavpetič

ELLA FITZGERALD

Pevka Ella Fitzgerald se je rodila dne 25. aprila 1918 v Newport Newsu, v državi Virginiji. Vzgojali so jo v neki sirotišnici v New Yorku. Ob nekem amaterskem pevskem konkurzu v gledališču Apollo v Harlemu jo je odkril Chick Webb in ji takoj ponudil angažma. To je bilo leta 1934. Prvo ploščo je posnela leta 1935 (naslov plošče - Are You Here To Stay?). Pri Webbu je ostala do njegove smrti l. 1939, potem pa je sodelovala v istem orkestru še do leta 1942. Nato je začela nastopati kot solistka z ansamblom Delta Rhythm Boys in Ink Spots. Od leta 1946 dalje je vsako leto sodelovala na koncertih in turnejah JATP (Jazz at the Philharmonic). Zaradi svojega čistega glasu je postala znana že takrat, ko je sodelovala s Chick Webбом. Odlikuje jo velik razpon glasu in odlično ritmično pogajanje. Njena najbolj znana plošča v tistem času je bila A Tisket A Tasket, ki jo je posnela leta 1938. Po letu 1946 je prešla na bebop stil. Njene najbolj znane plošče v tem stilu so Lady Be Good in How High The Moon, ki jih je posnela v letu 1947; (te plošče še danes ponovno snemajo). Poleg tega pa je posnela tudi nekaj plošč s precej izumetničenim podajanjem v stilu Billy Eckstineja in Sarah Vaughan. Med te posnetke spadata predvsem The Man I Love in Body And Soul. Plošče je snemala z mnogimi orkestri, med katerimi moramo omeniti predvsem orkester Chicka Webba, potem orkester Savoy Eight, nato njen lastni orkester z imenom Ella Fitzgerald Orchestra. Sodelovala je tudi s Mills Brothers, Ink Spots, Delta Rhythm Boys, Louis Jordan, Louis Armstrong, JATP, Teddy Wilson in drugimi ansambli ter orkestri. Leta 1955 je sodelovala pri snemanju filma Pete Kelly's Blues.

B. R.

Piše:
Eleazar
Lipsky

8

Tiger v noči

Hotel sem vam to že povedati, toda vi bi hoteli, da povem gospodu Wileyu, kako naj ujame pravega Fatsa in Rockyja; česa takega pa nisem mogel storiti. Zdaj je že vse v redu, mislim. Hočem, da veste, da vi v resnici niste izgubili pravde, ker sem res ustrelil Choateya.

Vem, da bi si lahko rešil življenje, vendar mislim, da ni prav, če izdaš svoje prijatelje. Menim, da je to vse. Vaš prijatelj - Edvard Dickinson.

Odvetništvu je končal in umolknil. Bil je brez čustva. Vodil je pravdo, pa vendar to ni bila navadna pravda. Samo...

Grenkoba je bila ostra. »To je nemogoče!« je zamrmral. »Bil je samo fant...«

»Da prav to« je dejal Wiley živahno. »Nasploh je bil preveč preprost. To ga je privedlo do umora in ko smo mu dali priložnost, se ni izvlekel. Ne vem, kaj bi mi lahko še storil.«

Phillips se je obrnil k duhovniku. »O, mene ne vprašajte,« je mračno rekel oče Dunn. »Jaz ne morem nič za to. On je lahko ubil človeka za prazen nič, ker mu je nekdo tako naročil, toda lastnega življenja ni znal rešiti.« Razburjeno je od rinitel kavo. »Sovražim ves ta umazan posel, spraviti nekoga v smrt. Vseeno mi je, kaj je oni storil, to je mesarski posel.«

Phillips je sunkovito vstal in oblekel plašč in klobuk. Čuden, trd nasmeh mu je igral na licu.

»Ah, ne, vi sploh nič ne razumete,« je rekel z nizkim glasom. Gospod Wiley je tako jasno povedal na sodnihi. Fant je bil kriv. Ubil je človeka in zakon pravi, da je zaslužil smrt, kajti ko je šel s pištolo ven, je bil kot tigar v noči. Ali niste tako rekli poroti, gospod Wiley?«

»Toda tam je bila sodna dvorana« je tožilec neprijazno odvrnil. »Imel sem obravnavo.«

Phillips kot da ni slišal. »Ne morem zagovarjati tega, kar je fant storil, toda nekaj človeškega je bilo v njem, nekaj, kar bi se moralo rešiti. Če bi prišli mi prvi do njega, pred temi Fatsi in Rockyji kdo ve, če ne bi bil Eddie še danes živ?«

Odvetništvu je vrgele nekaj kovancev na mizo in od-

šel, širokih ramen in z dvignjeno glavo.

Bil je jasen dan z zimskim soncem, ki je topil preostali sneg. Šel je peš daleč dol v mesto do svoje pisarne.

Opravil je svoj posel z obrabljeno mapo peščenice barve, trdno jo je zvezal z obledelim rdečim tarakom. Preveril je še, če je bilo fantovo pismo notri, na vrhu vseh ostalih papirjev.

Spomnil se je prizora v hiši smrti - fant sprejema svojo usodo v samotni sobi, kjer ni nikogar razen uradnikov, ki jih določa zakon. Zaprl je omaro in odšel domov.

KONEC

MLADINA FOTOGRAFIRA

V počastitev praznika mladosti in 20-letnice ZSM razpisuje centralni komite Zveze mladine Slovenije in Foto-kino zveze Slovenije pod gornjim naslovom I. republiško razstavo mladinske fotografije s temi pogoji:

1. Razstave se lahko udeleži mladina v starosti od 15-25 let. Razstava bo razdeljena v dve skupini: skupina »A«: avtorji v starosti od 15-19 let, skupina »B«: avtorji v starosti od 20-25 let.
2. Tematika fotografij naj obsega:
  - a) reporterske fotografije iz življenja mladine na delovnem mestu, v šoli in v prostem času;
  - b) umetniško mladinsko fotografijo;
  - c) dokumentarno fotografijo iz življenja mladine v NOB, v prvih poveljnih letih (iz arhivov NOB in privatnih zgodovinskih zbirk, iz delovnih akcij pri obnovi, izgradnje novih objektov, iz vključevanja mladine v samoupravne organe itd.).
3. Vsak avtor lahko pošlje do 6 fotografij v velikosti 30 x 40 cm (dovoljene so tudi fotografije 30 x 30 cm). Barvne fotografije se bodo ocenjevale skupno s črno-belimi in so lahko tudi formata 18 x 24 cm. Dela ne smejo biti kaširana.
4. Na hrbtni strani vsake fotografije naj bodo naslednji podatki: ime in priimek avtorja, naslov, starost in naslov fotografije. Kolekcijam fotografij, ki jih bodo poslali klubi, sekcije ali krožki, naj bo priložen seznam z navedbo avtorjev, starosti in naslovi slik.
5. V vsaki starostni skupini bodo nagrajene 3 najboljše fotografije in 2 kolekciji posameznikov (4 sprejete fotografije). Mladinski fotoklub, sekcija ali krožek, ki pokaže na tej razstavi najboljši uspeh, prejme prehodno »Puharjevo plaketo«.
6. Organizatorja razstave si pridružujeta pravico objave del v propagandne namene.
7. Otvoritev razstave bo 25. maja 1963 ob 11. uri v dvorani hišnega sveta Nebotičnik, Ljubljana, Kidričeva 5. Razstava bo odprta do 5. junija 1963.
8. Dela morajo biti poslana na naslov: FOTO-KINO ZVEZA SLOVENIJE - LJUBLJANA, LEPI POT 6/1, nepreklicno do 5. maja 1963.

CENTRALNI KOMITE ZVEZE MLADINE SLOVENIJE
IN FOTO-KINO ZVEZA SLOVENIJE

OSCILOSKOP — NAŠA BODOČNOST

Novinarske legitimacije nimam, zato sem se odločil, da bom naredil kar amaterski interjuv v nekem amaterskem radioklubu. Takoj sem opazil, da to ne bo lahko. Ko sem se predstavil, me je nekdo nagovoril: »Ali nisi mogoče kak pisun s Tribune?« Dal sem častno besedo, da nisem in pričel razgovor z nekim članom.

AVTOR: »Koliko članov imate?«
CLAN: »Na papirju kakih štirideset.«
VPRASANJE: »To je pa kar precej. Koliko pa imate sekcij?«
CLAN: »PPS, UKV, telekomande.«
VPRASANJE: »Kakšno pa je življenje v klubu?«
CLAN: »Zelo zabavno. Imamo upravni odbor enajstih

članov in enkrat mesečno se zabavajo z diskusijo do polnoči. Rezultat: blagajnik je dal ostavko in je bil zato izključen iz upravnega odbora. Iz solidarnosti je dal ostavko še ekonom, pa je bil še on izključen iz odbora.«

VPRASANJE: »Katera sekcija je najbolj delavna?«
CLAN: »PPS, vedno sta na zvezi dva člana.«
VPRASANJE: »Kaj pa je z UKV in telekomandami?«
ODGOVOR: »Da, da, telekomande so lanj porabile okrog 40.000 dinarjev.«
VPRASANJE: »Pomeni torej, da so bili aktivni.«
ODGOVOR: »Delal je vodja.«
VPRASANJE: »Ni mi jasno, zakaj samo vodja; kaj pa ostali?«
ODGOVOR: »Videti je, da nisi naš, sekcija šteje ven dar samo enega člana in ta je seveda vodja.«
VPRASANJE: »Kaj je z UKV?«
ODGOVOR: »Zaenkrat imamo samo šele šefa, a to je kar dovolj.«
VPRASANJE: »Kako je z dejavnostjo nasploh?«
ODGOVOR: »Imamo šefa za PPS, šefa za idejne strojne konstrukcije, šefa za elektronske, predsednika, referenta za pošto, manjka nam samo še šef za propagando.«
VPRASANJE: »Kako je opremljena vaša delavnica?«
ODGOVOR: »Imamo ene polomljene škarje za pločevino, izvijač in nekaj starih pil.«
V tem trenutku je privihal noter še drugi član kluba, ki je imel pod pazduho osciloskop. Ves srečen je zavpil: »Končno smo ga le kupili.«
VPRASANJE: »Torej imate dovolj denarja za aktiviranje članstva?«
ODGOVOR: »Ne, nimamo ga; vsega smo dali za tale osciloskop, toda treba je misliti na bodočnost, na moderno opremljeno delavnico.«
VPRASANJE: »Ja, ampak...«
VPRASANJE DRUGEGA ČLANA: »Pa ja ne boš o tem pisal?«
ODGOVOR AVTORJA: »Ne, samo tako sprašujem.«
DRUGI ČLAN: »Dobro, če hočeš postati član, plačaj 100 dinarjev vstopnine in 360 dinarjev članarine. To bo za začetek dovolj.«
ODGOVOR AVTORJA: »V redu, samo zdajle nimam denarja, bom prišel drugič. Srečo vam želim z osciloskopom!«

AKTIVNOST

Kolega, ali je to nova delavnica za popravilo koles? Ne, to je radioklub študentsko naselje!

M LADI KADRI: Na našo almo mater prihajajo vse boljši in znanja popolni kadri. Tako se nam dogaja, da nam, stariim bajtam, profesorji očitajo, češ: kaj boste vi; ti, ki prihajajo za vami, so bolj znatizeljni in so v splošni izobrazbi daleč pred vami, stariim študenti, ki študirate že po dve, tri ali trikrat tri leta. Našim spoštovanim profesorjem v poduk in majhno opozorilo, ki je predvsem dobronamerno, da sporočamo tole:

Na radijski mladinski oddaji Spoznavajmo svet in domovino so v sredo, 3. aprila, ljubljanski učiteljski odgovorili na vprašanje o naših pokojnih narodnih herojih tako, da smo vsi zardeli. Novomeščani pa, ki so bili v drugi kabini, so odgovarjali v skladu z izobrazbo, ki jim jo nudijo na učiteljsku. Na vprašanje, kdo je slovenski slikar, ki je bil kot talec ustreljen dva dni za tem, ko so pri njem našli propagandni material, so odgovorili, da je bil to naš ljubi, stari Anton Ažbe! Prosim vas, ne govorite mi več o Novem mestu in novomeški kulturi, predvsem pa ne o mladih kadrih, ki se bodo nekoč morda prikazali na univerzo, kajti hudo mi bo.

KDAJ STE PA SE VIDELI KAJ TAKEGA: Mojemu prijatelju, dopisniku in najvernejšemu sodelavcu Škorpjončkov, tajnemu in nepooblaščenemu dopisniku iz Naselja, Mr. H. Legalec, se je prejšnji terek zgodilo na večeru v dobrodelne namene v Naselju tole:

Pristopil je k točilni mizi, kjer so točili razne pijače. Ker ga je tako imenovana prohibicija (prepoved točenja alkoholnih pijač) v Naselju navadila na abstinenco, je pristopil k pultu z besedami:

»Prosimo, mi lahko daste kozarec soka ali mleka?«
Tovarišica ga je pogledala in modro menila:
»Kdaj pa ste še videli, da bi na takih prireditvah točili brezalkoholne pijače?«

Moj dopisnik, Mr. H. Legalec, je bil zelo zamorjen.

OBVEŠČAMO SODELAVCE TRIBUNE: Če bi vas zamikalo, da bi radi telefonirali na uredništvo, si prej premislite in spravite dvanajset dinarjev nazaj v žep, kajti po zaslugi administracije naše bajte telefonske razmere Olimpija — Tribuna še sedaj niso urejene.

MIMO IN ZA SALO: Majhna korektorska napaka v našem listu se je pojavila v prejšnji številki Tribune. Na humorju, pri članku Krvaveča srca, preberite predzadnje vrstico.

BRUCOVANJE NA VISINI: Obveščeni smo bili, da so slavisti priredili brucovanje na visokem nivoju, Na Cankarjevem vrhu namreč.

IZ NASIH KRAJEV: V Nedeljskem dnevniku bemo razmišljanje jeznega študenta iz Maribora. Ker je vtaknil svoj nos tudi v kulturno-družabno življenje mariborskih študentov in ga kritiziral, menimo, da imenovani pisec sploh ni študent, ampak navaden karierist, ki bi rad nekam zlezal.

LISTNICA UREDNIŠTVA: Prosimo vse študente ljubljanske univerze, da prispevajo k naši rubriki. Pošljite nam drobce iz življenja na vaših fakultetah in objavili jih bomo. Naš naslov — znan. Honorar za prispevke — še neznan.

STUDENTJE — POJDIŠTE STET PROMET: Naš dopisnik z najstarejšega poslopja univerze, kjer domuje juristi, nam je prinesel poslastico. Na oglasni deski je opazil obvestilo za študente. Na obvestilu je v povsem pristojni slovenski napisano, da neka komisija za promet išče študente, ki bi bili pripravljene šteti promet po ljubljanskih ulicah. Vse v redu in prav, le da je spodaj datum z letom 1961.

To nas je vzpodbudilo, da smo na seji uredništva Škorpjončkov sklenili razpisati nagradni natečaj za najstarejšo obvestilo na deskah naših fakultet.

Nagrada: 1 (en) brezplačen izvod Tribune z avtogrami avtorjev člankov humorja.

SVOBODNA KATEDRA NA MEDICINI je sklicala predavanje oziroma razpravo o študijski reformi na medicinski fakulteti. Najavljena razprava je vzbudila med študenti veliko zanimanje.

Nenadoma pa je prišel deus ex machina — ki se mu je tokrat reklo dekanat. Razpravo so odložili za nedoločen čas, ker se baje svet katedre s tem ne strinja in naj predavanje, če hoče, organizira združenje medicincev.

Neljuba tema, mi je prišepnil Škorpjon. Ne, ne, sem dejal in odgnal zlo misel. Le demokracija govora.

RDEČA KAPICA

V nekem gozdu (ni važno katerem) je živela babica. Ta babica je bila nič več in nič manj kakor babica Rdeče kapice. Od gozda do mesta, v katerem je živela Rdeča kapica s svojo materjo, je vodila cesta tretjega razreda. Še danes pa ne vemo, kje je živel lovec Luka. Rdeča kapica je hodila k babici ob nedeljah in državnih praznikih. Babica je, kakor smo že rekli, živela v imenovanem gozdu. Okoli babičine hišice je raslo mnogo brez in borov. Ta kraj bi moral postati nacionalni park s turistično perspektivo. Babica je v prostem času nabirala zdravilna zelišča in pošiljala kupone domačih detergentov za nagradne natečaje. Vse bi bilo v redu, če ne bi v omenjenem gozdu živeli tudi volkovi, ki so, kot bomo kasneje videli, zamenjali tudi svojo naravo. Ves teden je njena mati delala nade, zato da je lahko kupila v nedeljo kilogram teletine. Na domačem štedilniku je pripravljala kosilo, v domačih loncih in na domač način. Po kosilu je naložila v košarico hrane in rekla Rdeči kapici, naj obišče babico. Rdeča kapica je bila pridna punčka in je ubogala svojo mamo. Spetoma, ko je šla skozi gozd proti hišici svoje babice, je srečavala veeverice, zajčke in volkove.

neki bi se, ko ja vemo, da je za vedno odšla. Potem, ko je dodobra preiskala okoličico, je pustila Rdeča kapica hrano na mizi, cvetje pa je postavila v vazo. Babici je napisala pismo in se odločila; da se vrne domov, ker je onega dne v mestu gostoval poznani požiralec domačih konzerv. Ko je na povratku hitela skozi omenjeni gozd, se slutila ni, da jo izza hrasta opazuje volk, ki je kritiziral njeno babico. Volku so se cedile sline in mislil je sam pri sebi: »Ej, ej, dekletce moje, kako bi kritiziral tudi tebe, če ne bi nosila rdeče kapice.«

Očitno je, da je volk ostal živ zaradi priloženega oportunitizma. Od takrat dalje imamo volkove, kateri menjajo mrav in tudi diňako.
Antun Mijatović

HUMORISTIČNI COCKTAIL

Stenska ura je vložila prošnjo za upokožitev. Dolgo, dolgo je čakala na odločbo. Ko jo je končno prejela, je videla, da ji je bila prošnja odklonjena z obrazložitvijo, da je za časa vojne tiktakala za okupatorje!
Bodimo močni! Hrabro spoznavajmo lastne napake — na drugih!

Vino je neprestano prihajalo na stanovanjski odsek prošnjo za novo stanovanje (steklenico). V prošnji je pisalo: »Živim v tako ozkem prostoru in še vedno mi do deljujejo sostanovalko — vodo.«

V nekem podjetju so vpeljali varčevanje in zmanjšali število stolov. Odšel sedijo tajnice v naročjih šefov.

Vse življenje se je skrival za drugimi. Ko je umrl, so v oporoki prebrali: »Pokopljite, prosim, nekoga nad menoj.«

Pravijo, da se je naše gospodarstvo končno postavilo na noge. Škoda, da so te noge steklene.

Mnogi veterinarji so dobili štipendijo za inozemstvo, da se naučijo kak tuj jezik. Povsem pravilno, lahko jim pride na pregled kakšen inozemski konj.

V GOSTEH PRI TRIBUNI

NAŠI DANI, SARAJEVO STUDENSKI LIST, ZAGREB

Po znanem razgovoru z volkom je Rdeča kapica nabirala cvetje, ki je samoiniciativno rastle ob cesti, in šla dalje po začrtani poti. Volk pa je medtem šel po bližnji do babičine hišice in jo dodobra skritiziral. Babico je zapekla vest in še istega dne se je za vedno izselila iz tistega kraja.

Na tem mestu je potrebno poudariti, da bi lahko tudi Rdeča kapica odšla po bližnji, ampak ona ni šla in zato tudi nikoli več ni videla svoje babice. Šele kasneje je Rdeča kapica spoznala, da ni treba vedno hoditi naokrog.

Rdeča kapica je dolgo, dolgo stopicala okrog babičine hišice in klicala babico. Toda babica se ni oglasila, kako

Podpis nekega pisatelja

Tokrat sta v gosteh pri nas ilustrirana prispevka iz sarajevskega študentskega lista Naši dani in zagrebškega Studentskega lista.

Levo: Naši dani; Podpis nekega književnika

Desno: Studentski list; Podpis nekega direktorja

Gotovo ste že opazili, da sta si ilustraciji izredno podobni. Skoraj bi lahko eni izmed njih prisodili, da je plagiat. Kateri, ne vemo!

Stvar, ki nas pri vsem tem zabava, je ta, da je objavlo zagrebške enačice odklonilo več zagrebških časopisov, tako da so jo študentski novinarji uvrstili v uspelo rubriko odklonjenih humorističnih prispevkov.

Torej, poleg različnih študijskih programov in kriterijev, s katerimi se srečujejo ptice selivke na naših univerzah, imamo tudi kriterije pri karikiranju pojavov iz naše sedanosti.

Podpis nekega direktorja

ŠKORPJONČKI

ŠOPEK ZA...

Ano in Petra

V soboto smo se srečali v predsobi poročne čakalnice. Imamo pač nek čut, da se nikdar ne zmožimo v osebi: študenta in njegovo obnašanje takoj spoznaš. Pristopili smo k mlademu paru, se predstavili in zaprosili za razgovor. Ni bilo potrebno razlagati, zakaj bi radi intervju, kajti naša rubrika je že dobila svojo popularnost.

Takole je bilo:
 »Ana Vizlar,« je rekla nevesta.
 »Mihalj Peter, v rojstnem listu mi piše Radivoj. STUDENT EKONOMIJE, absolvent.«
 »Kje ste v službi?« smo vprašali nevesto.
 »Pri Elektrosignalu.«
 »Kako si z izpiti in koliko ti jih manjka še do diplome,« je bilo vprašanje ženinu.
 »Zdaj sem absolvent. Izpiti? Oh, še...«
 »Kdaj sta se odločila za poroko?«
 »Pred enim mesecem!«
 »Kaj pričakujeta od medenih tednov?«
 »Srečo in zadovoljstvo...«
 »Imata kakšnega znanca ali prijatelja med tujimi študenti, ki študirajo pri nas?«
 »Nimava.«
 »Se zanimata ali aktivno udeležujeta pri kakšnem športu?«
 »Ne,« je menila nevesta, ženin pa je povedal, da rad smuča, plava in igra šah.
 »Katero moštvo je po vašem mišljenju boljše: Partizan ali Crvena zvezda?«
 »Crvena zvezda,« je rekel Peter, Ana pa je ostala brez besed.
 »Bosta kam odpotovala?«
 »Da, na Švedsko. Kmalu.«
 »Kakšna imena bosta dala svojim otrokom?«
 »To je pa težko reči. Odvisno je od rojstva... Sicer pa jih ne bo veliko.«
 »Kaj sporočata našim bralcem?«
 »Najboljše želje...«
 Se šopek cvetja in stisk rok in poslovili smo se.

T. M.

Od Maribora

EKSPANZIJA VISOKEGA ŠOLSTVA: Po podatkih zveznega zavoda za statistiko je v Jugoslaviji 158.010 študentov. V preteklih petih letih je diplomiralo 75.017 Jugoslovancev, torej več kot 15 tisoč povprečno na leto. V naši državi je 47 mest, ki imajo oznako: visokošolski center. L. 1957-58 je bilo pri nas točno sto visokošolskih ustanov, pet let kasneje, v letu 1962-63, pa se je to povzpelo na 254.

BEOGRAD: Univerzitetni svet beogradske univerze je pred kratkim sprejel sklep, da se izvaja svobodni vpis na II. stopnjo študija za šolsko leto 1963-64. Ta sklep je bil potreben zaradi predlogov nekaterih fakultet, da se vpis na drugo stopnjo omeji.
ZAGREB: Več sto brigadirjev in brigadirke se je pred kratkim udeležilo proslave mladinskih delovnih brigad v Zagrebu. V preteklem letu je pri gradnji avtomobilske ceste sodelovalo 1320 študentov zagrebske univerze. Ti brigadirji so bili razvrščeni v 11 brigad; šest brigad je predsednik republike Josip Broz Tito odlikoval z visokimi odlikovanji. Visoka priznanja je brigadirjem v imenu predsednika republike predal rektor zagrebske univerze dr. Vladimir Serdar.

ZAGREB: Na osmi skupščini Zveze organizacij za tehnično vzgojo študentov Hrvatske so ugotovili, da se je ta organizacija v zadnjih dveh letih močno utrdila in da po najnovejših podatkih šteje že preko 5000 članov.

ZAGREB: Iz Zagreba poročajo o uspešnem delovanju študentskega servisa, ki omogoča študentom honorarno zaposlovanje. Poročajo, da se je tega servisa lani poslužilo preko 2200 študentov in da se gibljejo njihovi povprečni dohodki okrog 20.000 dinarjev.

BEOGRAD: V kratkem bo v Beogradu posvetovanje o problemih študentskega turizma. Pričakujejo, da bo posvetovanje prineslo ugodne rezultate glede izmenjave in koordinacije med Zvezo študentov, Počitniško zvezo, planskimi društvi in drugimi zainteresiranimi organizacijami.

SARAJEVO: Določeno je, da bo 14. aprila v zgodovinskem mestecu Jajcu, kjer je bila pred dvajsetimi leti formirana nova Jugoslavija, začetek letošnje Stafete mladosti. Studentje sarajevske univerze se na ta dan in na spremljanje celotne akcije po svoji republiki že vneto pripravljajo.

MARIBOR: V teh dneh je v Mariboru študentski kulturni teden. Studentje so pripravili bogat kulturni in zabavni spored. Mariborski kulturni teden je vsakoletna tradicionalna prireditev, za katero je veliko zanimanje.

do Skopja

Tribuna - glasilo Zveze študentov - Izdaja univerzitetni odbor ZSJ - Ureja uredniški odbor - Odgovorni urednik Jože Šušmelj; glavni urednik Mitja Vavpetič - Uredn. in uprava, Tribuna Poljanska 6/II, telefon 36-123 - tekoči račun 600-14-608-72 - Letna naročnina 400 dinarjev, posamezni izvod 20 din - Rokopisov in fotografij ne vračamo - Tisk: CP Delo, Ljubljana, Tomšičeva 1, tel. 23-522

tribuna

Točno ob dvanajstih

Pred vhomom v narodno in univerzitetno knjižnico smo opoldan le dočakali današnje »žrtev«. Tokrat je gost naše rubrike ALENKA TOMORI, študentka FARMACIJE.

»V kateri letnik pa si vpisana?«
 »V prvi!«
 »A, tako, bruculja torej. Ti je nerodno, ali pa si morda jezna, če ti kdo reče bruculja?«
 »Ne, zakaj? To se mi ne zdi prav nič žaljivo. Vsakdo mora to prenesti.«
 »Odkod si, dekle, ti doma?«
 »Iz Ljubljane. Študiram pa v »Nučica«, ker imam doma še enega brata, ki študira arhitekturo... Tako imam tu mir in tudi jaz nikogar ne motim.«
 »Nenavaden priimek imaš. Si Slovenka?«
 »Sem. Moj oče je Madžar.«
 »Si že bila kdaj na Madžarskem?«
 »Nisem.«
 »Znaš mogoče govoriti po madžarsko?«
 »Ah, samo nekaj besed. Prosim in hvala lepa, pa nič več!«
 »Se ukvarjaš s športom?«

»Pred leti sem bila precej aktivna pri Partizanu v narodnem domu, zdaj pa sem precej popustila. Interesantna je zame orodna telovadba. To je šport, pri katerem moraš dati od sebe ne samo fizične, temveč tudi duševne sile.«

»Kako ti je všeč naša televizija?«
 »Televizijo gledam le bolj poredko. O njenem poslanstvu in delu pa nimam jasne predstave.«
 »Se kaj udeležuješ v študentski organizaciji na farmaciji?«
 »Ne. Nič.«
 »Kako pa tvoj študij?«
 »Do sedaj smo v glavnem pisali samo kolokvije. Naredila sem tudi pol izpita iz anorganske kemije. Kar dobro mi je šlo, upam pa, da bo tudi v bodoče tako.«
 »Kam hodiš s svojimi prijatelji?«
 »Nimam prijateljev, samo prijatelj. Z njimi se odlično razumem.«
 »In tvoj hobby?«
 »Zela rada rišem: obraze, modele, obleke, naravo bolj manj!«
 »Se posnetek in odhiteja je po stopnicah.«

T. M.

pisma uredništvu

Dragi urednik,
 redno berem Tribuno in tudi pisma bralcev. Morda boš ob mojem prispevku dejal, da se spuščam v malenkost. Morda reš o stvari, o kateri nameravam pisati, niti ne bi bilo potrebno toliko besed - a z dobro voljo bi se dalo vse urediti. Vendar je že tako, da ravno majhne stvari včasih pomenijo v kompleksu celote veliko več kot bi na prvi pogled pričakovali.
 Spregovoriti hočem o študentovem izgubljenem času. Ne o tistem, objektivnem, ki je posledica raznih sprememb učnih programov in ki izvira tudi iz subjektivnih vzrokov. Se drugje in na druge načine ga izgubljam.
 Sem študent na enem izmed oddelkov filozofske fakultete in popoldneve preži-

vim na seminarju, kjer študiram. Po nekaj urah moram navadno prekiniti s študijem in oditi na malico. Do najbližje mlečne restavracije sicer ni daleč, le nekaj minut. Toda predno si postrežen, predno poješ in se vrneš na fakulteto, mine vsaj pol ure, in če si pred izpitom, je to pol ure dragocenega časa.

Pred dnevi sem bral v Tribuni reportažo o sarajevski univerzi, kjer se je pisec dotaknil tudi filozofske fakultete. Iz članka je razvidno, da imajo na filozofski fakulteti poleg kluba, kjer so mize za šah in namizni tenis, radio itd., tudi bife, kjer lahko študentje kupijo malico, sadne sokove, črno kavo itd. Med drugim omenja pisec, da je ta fakulteta v novi, moderni stavbi, ki je zelo podobna naši, ljubljanski filozofski fakulteti. V to, če je tudi naša fakulteta v moderni in arhitektonsko najboljši varianti izpejano delo, ki bi ustrezalo filozofski fakulteti, se ne bom spuščal. Da pa bi se v njej nekje našel prostorček za majhen bife, kjer bi lahko študentje malicali, pa sem prepričan. Spominjam se otvoritve nove stavbe filozofske fakultete, kjer je predstavnik študentov izrazil željo o bifeju. Sedaj je preteklo že precej časa in ni mi znano, če so odgovorni organi na fakulteti o tem kaj razmisljali. Gotovo je na naši fakulteti problem s prostori, vendar bi morali pomisliti tudi na to

Kot sem omenil na začetku, se vam bo morda zdela stvar malenkostna; je pa to

malenkost, ki bi marsikateremu študentu, če ne prav vsem, omogočila, da bi izgubil manj časa in da kontinuirano študija v popoldnevih na fakulteti ne bi bila prekinjena. Mislim, da je to želja vseh študentov na filozofski fakulteti, kakor tudi želja študentov na drugih fakultetah.

V. A., študent, Ljubljana

Študentov izgubljeni čas

